

responen, d'acord amb la seva classificació

c) Utilitzar com a allotjament turístic dependències no autoritzades o efectuar reformes estructurals en els locals i les instal·lacions que modifiquin els requisits bàsics i essencials per a l'exercici de l'activitat d'allotjament turístic que suposin una disminució de la qualitat o que afectin la classificació, la categoria i la capacitat de l'establiment sense seguir el procediment legalment establert per a la seva tramitació

d) No atendre la reserva degudament confirmada de places per haver-ne contractat un nombre superior a les disponibles

e) Qualsevol altra infracció que causi un perjudici de caràcter econòmic greu per als usuaris, i que no sigui procedent la seva qualificació com a molt greu. Igualment es considera infracció greu la reincidència en la comissió d'infraccions lleus en un període de tres mesos

Article 22

Constitueixen infraccions molt greus:

- a) La prestació de serveis d'allotjament turístic que incompleixin les disposicions de la present Llei o dels reglaments que la desenvolupin quan aquest fet comporti un perjudici notori per als interessos turístics d'Andorra
- b) Contractar un nombre de places que excedeixi la capacitat total de l'establiment quan se'n derivin perjudicis per a la clientela o no proporcionar al client una solució alternativa amb una prestació anàloga a la contractada
- c) No disposar de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil
- d) La reincidència en la comissió d'infraccions greus en un període de sis mesos

Capítol VII. De les sancions

Article 23

Les sancions per infraccions en matèria d'allotjament turístic poden ser:

- a) Multa
- b) Suspensió de les activitats empresarials i/o professionals per un període de fins a un any, en cas d'una infracció molt greu
- c) Clausura de l'establiment, aplicable únicament en cas d'una infracció molt

greu i com a mesura excepcional segons els perjudicis que causi la infracció tant a les persones com al prestigi turístic d'Andorra. La sanció determinarà la durada de la clausura que, en tot cas, ha d'ésser com a mínim del temps que dura restablir o normalitzar la situació alterada per la infracció comesa

Article 24

De conformitat amb els criteris per a la gradació de les sancions establertes en l'article anterior, les sancions poden imposar-se de la forma següent:

- a) Les infraccions lleus se sancionen amb multa de 10.000 a 150.000, pessetes
- b) Les infraccions greus se sancionen amb multa de 150.001 a 750.000, pessetes
- c) Les infraccions molt greus se sancionen amb multa de 750.001 a 3.000.000, pessetes

Capítol VIII. De la prescripció i la caducitat

Article 25

Les infraccions prescriuen:

- a) les lleus, als sis mesos
- b) les greus, a l'any
- c) les molt greus, als dos anys

Article 26

El termini de prescripció de les infraccions es computa des del dia que s'hagin comès, i el de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual sigui imposada la sanció.

Article 27

La prescripció de l'exigibilitat de les infraccions previstes en aquesta Llei queda interrompuda amb la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

Article 28

Les sancions que s'imposin a l'empara del que es disposa en aquesta Llei són objecte d'execució immediata, de conformitat amb el Codi de l'Administració.

Disposicions finals

Primera

El Govern queda facultat per desplegar reglamentàriament el contingut d'aquesta Llei i fer-ne efectiva l'aplicació.

Segona

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra

Casa de la Vall, 30 de juny de 1998

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de l'esport

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny de 1998 ha aprovat la següent:

Llei de l'esport

Exposició de motius

I) L'esport és una funció social que afavoreix el desenvolupament integral i harmònic de l'ésser humà, la seva pràctica és important en el manteniment de la salut, i té una singular transcendència en la millora de la qualitat de vida en tots els aspectes, en la sana utilització del temps lliure i, en definitiva, en la conformació de la cultura dels pobles.

L'esport forma o ha de formar part de l'activitat de l'home i de la dona des de l'escola fins a la vida de la gent gran. És un element fonamental en el sistema educatiu; és també un factor corrector de desequilibris socials que crea hàbits afavoridors de la inserció social i, finalment, la seva pràctica en equip fomenta la solidaritat.

II) Aquesta Llei amb una predisposició oberta pretén facilitar una cobertura àmplia i flexible, per tal que, d'acord amb la ineludible obligació d'adaptació a la re-

alitat canviant, es puguin establir en el futur els successius plantejaments, els programes i les disposicions per al foment, el desenvolupament, la millora i la protecció de l'esport i dels seus protagonistes.

En configurar-se aquest marc legal, dins del qual s'aniran elaborant les diferents i successives polítiques i els programes d'actuació, la llei és explícita: el reconeixement i el tracte específic a l'esport i l'esportista i l'atenció especial als nens, als joves, als minusvàlids i a la gent gran; la importància que cal donar, ateses les peculiaritats del nostre país, a les activitats esportives en el medi natural; i la constatació de la indiscutible vocació turística del Principat d'Andorra.

III) Amb el fet de la promulgació de la present Llei es vol testimoniar el compromís efectiu de garantir al nostre país el dret a l'esport i a la cultura física, postulat que s'estableix nítidament en el seu article segon.

En definitiva, en la concepció dels diferents aspectes que tracta aquesta Llei, s'ha considerat imprescindible palesar el context actual de l'esport i el tarannà del nostre país des d'una doble perspectiva interna i externa.

Títol I. Principis generals

Article 1

L'esport, atès que té l'origen i es desenvolupa en la mateixa societat, és una pràctica d'interès general que constitueix un hàbit de salut i que contribueix a la formació i el desenvolupament integral de la persona i a la millora de la qualitat de vida i el benestar social.

Article 2

Hom garanteix el dret de tothom al coneixement i la pràctica de la cultura física i de l'esport en plenes condicions d'igualtat.

Article 3

1. La finalitat d'aquesta Llei és la definició dels objectius i els principis rectors de l'esport, i l'ordenació del règim jurídic i de l'organització institucional de l'esport.

2. Els objectius bàsics d'aquesta Llei són el foment, la divulgació, la planificació i coordinació, l'execució i la implantació de la pràctica de l'activitat física i l'esport, a tots els nivells i estaments socials, a fi de fer realitat el dret de tot ciutadà a desenvolupar o exercitar les seves facultats físiques, intel·lectuals i morals, mitjançant l'accés lliure a una formació física adequada i a la pràctica de l'esport.

Article 4

1. La política esportiva de l'Estat s'inspira en els següents principis:

- a) La integració efectiva de l'educació física i de l'esport en el sistema educatiu
- b) La difusió de l'activitat física i l'esport com a hàbit de salut a tots els àmbits, facilitant els mitjans que permetin de practicar-lo a fi d'assolir una millor qualitat de vida i més benestar social
- c) El foment, la protecció i la regulació de l'associacionisme esportiu
- d) L'elaboració i el desenvolupament de programes per al foment i la pràctica de l'esport en el conjunt de la societat, i en particular per a la promoció de l'activitat física i esportiva entre les persones disminuïdes com a forma d'integració social i de teràpia, amb la facilitació de les condicions necessàries d'accés a les instal·lacions esportives
- e) La promoció i la planificació de l'esport de competició i d'alt nivell en col·laboració amb les federacions esportives i altres autoritats competents en la matèria, vetllant perquè es practiqui d'acord amb els principis de la Carta europea de l'esport i el Codi europeu d'ètica esportiva
- f) El manteniment, el desenvolupament i la recuperació de les modalitats esportives autòctones
- g) La formació adequada i competent del personal tècnic professional necessari per aconseguir augmentar la qualitat tècnica de l'esport en general amb una actualització i un perfeccionament constants en els seus coneixements en tots els nivells, vessants i especialitats
- h) L'eradicació de la violència en l'esport i de tota pràctica que pugui alterar per vies extraesportives els resultats de les competicions, així com la lluita con-

tra la utilització de mètodes i fàrmacs prohibits, drogues i estimulants

i) L'adopció de les mesures necessàries per protegir l'esport i els esportistes de tota explotació abusiva amb finalitats polítiques, comercials o econòmiques i de les pràctiques atemptatòries a la persona

j) La lluita contra el racisme, la xenofòbia i la intolerància en el món de l'esport

k) La planificació i la programació d'una xarxa d'infraestructures esportives, suficient, racionalment distribuïda i eficaçment gestionada, procurant una utilització òptima de totes les instal·lacions, els equips i els materials afectes a l'educació física i esportiva, i també el control tècnic i sanitari adequat de les instal·lacions per garantir l'estat físic i la salut dels practicants, dels espectadors i altres persones implicades en l'organització de l'activitat esportiva

l) L'estímul a la difusió de l'esport en l'àmbit internacional

m) La cooperació de l'Administració pública en la difusió i en la protecció de l'esport

n) La conciliació en els conflictes que es puguin produir en l'àmbit esportiu

o) La col·laboració i la coordinació responsable entre les diferents administracions, i entre aquestes i l'organització esportiva privada

2. L'Administració pública i l'organització esportiva privada han d'ajustar la seva actuació als principis enunciats en aquest article.

Article 5

L'organització institucional de l'esport segueix els principis de coordinació administrativa i d'eficàcia en l'exercici de llurs respectives competències, i de participació i col·laboració de les entitats esportives legalment reconegudes i dels agents implicats en el món de l'esport.

Títol II. De les entitats esportives

Capítol I. Disposicions generals

Article 6

Als efectes d'aquesta Llei, les associacions esportives es classifiquen en clubs

esportius, agrupacions esportives, seccions d'acció esportiva, i federacions esportives.

Capítol II. Els clubs esportius, les agrupacions esportives i les seccions d'acció esportiva

Article 7

Es consideren clubs esportius, a l'efecte d'aquesta Llei, les associacions privades sense ànim de lucre, amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar, que tenen per objecte la promoció d'una o més modalitats esportives, la seva pràctica esportiva per part dels associats, així com la participació en activitats i competicions esportives.

Per atorgar la consideració de club esportiu, a més dels requisits que s'estableixen en aquesta Llei, cal que l'entitat estigui inscrita o afiliada, almenys, en una federació esportiva.

Article 8

1. Per a la constitució d'un club esportiu, en els termes previstos per aquesta Llei, els seus fundadors han d'inscriure l'acta fundacional al Registre d'Entitats Esportives del Govern. L'acta haurà de ser atorgada davant un notari del Principat, almenys per sis persones físiques, i ha d'expressar la seva voluntat de constituir un club amb exclusiu objecte esportiu.

2. Així mateix, han de presentar els seus estatuts, en els quals ha de constar com a mínim:

- a) La denominació, l'objecte, i si escau el símbol i el domicili del club al Principat
- b) Els requisits i els procediments d'adquisició i pèrdua de la condició de socis
- c) Els drets i deures dels socis
- d) Els òrgans de govern i representació, el règim d'elecció, i la duració del mandat
- e) El règim de responsabilitat dels directius i dels socis, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin
- f) El règim econòmicofinancer i patrimonial propi
- g) El règim disciplinari
- h) El procediment de reforma dels seus estatuts

i) El règim de dissolució i de destí dels béns, que en tot cas s'han d'aplicar a finalitats anàlogues de caràcter esportiu

Article 9

1. Són agrupacions esportives, a l'efecte d'aquesta Llei, les associacions privades sense afany de lucre constituïdes per persones físiques relacionades per vincles de caràcter personal, professional o social, que s'associïn per a l'estudi, la promoció o la pràctica d'activitats físicoesportives, i que no tinguin una finalitat essencialment competitiva.

2. Quant al seu règim de constitució, n'hi ha prou que sis persones físiques subscriuguin un document atorgat davant un notari del Principat, on consti, com a mínim, el següent:

- a) El nom i el domicili dels promotors o fundadors, i també el nom d'un delegat o responsable, que ha d'acceptar el càrrec en el mateix escrit
- b) La voluntat de constituir l'agrupació esportiva, així com la seva finalitat, el nom i el símbol
- c) El domicili social al Principat
- d) La submissió de forma expressa a la normativa esportiva

Article 10

1. De conformitat amb la legislació que les reguli, les entitats públiques o privades que desenvolupin activitats físiques esportives sense ànim de lucre de caràcter accessori a la seva finalitat principal, poden crear en el seu si seccions d'acció esportiva que s'han d'inscriure, als efectes oportuns, al Registre d'Entitats Esportives del Govern.

Els comuns també poden crear seccions d'acció esportiva, d'acord amb aquest article.

2. Per a la seva formalització es requereix que els legítims representants de les entitats palesin documentalment, mitjançant acta atorgada davant del Ministeri competent en esports, la seva voluntat de constituir una secció d'acció esportiva, i a més cal complir els requisits següents:

- a) La presentació dels estatuts o de la part dels estatuts que acreditin la seva naturalesa jurídica o referència a les normes legals que autoritzin la seva constitució

b) La identificació del responsable de la secció d'acció esportiva

c) El sistema de representació dels esportistes

d) La determinació d'un règim pressupostari diferenciat, que faci palesa la inexistència d'ànim lucratiu

e) La submissió de forma expressa a la normativa esportiva

Les seccions d'acció esportiva poden integrar-se, si escau, en la federació esportiva corresponent.

3. Els centres docents, directament o per mitjà de les associacions de pares d'alumnes, poden constituir seccions d'acció esportiva per fomentar i desenvolupar millor l'esport en edat escolar.

Article 11

1. Per participar en competicions d'àmbit federatiu, els clubs esportius i les seccions d'acció esportiva, si és el cas, s'han d'inscriure o afiliar a les federacions esportives corresponents a les modalitats esportives en les quals volen participar.

2. En tots els casos, les federacions esportives han d'exigir a les entitats esmentades en l'apartat anterior que s'afiliïn, la prèvia inscripció al Registre d'Entitats Esportives del Govern.

Capítol III. Les federacions esportives

Article 12

1. Les federacions esportives són entitats privades sense ànim de lucre, d'interès públic i social, constituïdes bàsicament per clubs esportius, tècnics, jutges, àrbitres, esportistes i, si escau, per seccions d'acció esportiva i per altres representacions, dedicades a la promoció, la gestió i la coordinació de la pràctica dels esports específics reconeguts en l'àmbit nacional.

2. Les federacions esportives gaudeixen de personalitat jurídica pròpia i capacitat d'obrar plenes per al compliment dels seus fins. Estan acollides al règim de pressupost i patrimoni propis i han de sotmetre anyalment llur comptabilitat a la verificació comptable, d'acord amb les determinacions del Govern.

Les federacions esportives no poden aprovar pressupostos anyals deficitaris.

Excepcionalment, el Ministeri competent en esports pot autoritzar el caràcter deficitari dels pressupostos.

3. Les federacions esportives, a més de les seves pròpies atribucions, exerceixen per delegació funcions públiques de caràcter administratiu, i en aquest cas actuen com a agents col·laboradors de l'Administració pública.

Article 13

1. Només es pot reconèixer una federació esportiva per a cada modalitat esportiva, llevat de les poliesportives per a persones amb discapacitat.

2. Per constituir una nova federació esportiva es requereix:

- a) L'existència i la pràctica habitual prèvies d'una modalitat específica que no estigui assumida per cap federació reconeguda
- b) Una proposta formulada pel nombre d'entitats que s'estableixi mitjançant reglament

3. Perquè una federació esportiva tingui el reconeixement legal, cal que prèviament hagi aprovat els seus estatuts i aquests hagin estat ratificats pel Ministeri competent en esports, i que hagi quedat inscrita en el Registre d'Entitats Esportives del Govern. La inscripció també ha de ser autoritzada pel Ministeri competent en esports, i té caràcter provisional durant el termini de dos anys.

L'autorització o la denegació de la inscripció com a federació esportiva es produeix en funció de criteris de reconeixement internacional, d'interès esportiu i de la implantació real de la modalitat esportiva.

Article 14

1. Les federacions esportives, sota la coordinació i la tutela del Ministeri competent en esports, exerceixen les funcions de caràcter públic següents:

- a) Qualificar i organitzar les activitats i les competicions esportives d'àmbit estatal o inferior, i establir el programa oficial de competicions i altres esdeveniments
- b) Promoure amb caràcter general la seva modalitat esportiva
- c) Dissenyar i/o executar els plans de preparació dels esportistes d'alt nivell

en la seva respectiva modalitat esportiva

d) Elegir els esportistes que han d'integrar les seleccions nacionals

e) Organitzar o tutelar les competicions oficials de caràcter internacional que tinguin lloc al Principat

f) Col·laborar amb l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya en la formació de tècnics esportius

g) Prevenir, controlar i, si escau, sancionar l'ús de substàncies i grups farmacològics prohibits i mètodes no reglamentaris en l'esport

h) Col·laborar en l'organització de l'esport en edat escolar i en els jocs escolars, de la forma que es determini reglamentàriament

i) Vetllar pel compliment de la normativa esportiva

j) Executar les resolucions de la Comissió Jurídica Esportiva

k) Exercir la potestat disciplinària, en els termes establerts en aquesta Llei i en les seves disposicions reglamentàries

2. Les federacions esportives exerceixen la representació del Principat d'Andorra en les activitats i competicions esportives que puguin tenir repercussió directament o indirecta a l'estranger o internacionalment. A aquests efectes, el president o les persones físiques que assumeixin la corresponent representació han de ser de nacionalitat andorrana.

3. Les federacions esportives també han de dirigir i regular les activitats pròpies de les seves especialitats esportives en coordinació amb el Ministeri competent en esports, i també l'han d'informar regularment de llurs programes i activitats, tant d'àmbit estatal com internacional.

Article 15

Els estatuts, la composició, el règim electoral, els òrgans de govern, les funcions i la representació de les federacions esportives s'han d'ajustar als criteris establerts en les disposicions de desplegament d'aquesta Llei.

Capítol IV. El registre i altres disposicions

Secció primera. El Registre d'Entitats Esportives

Article 16

1. El Registre d'Entitats Esportives del Govern té per objecte la inscripció de les entitats esportives regulades per aquesta Llei.

El reconeixement, als efectes esportius que preveu aquesta Llei, s'acredita mitjançant certificació del Registre d'Entitats Esportives del Govern.

2. Les inscripcions i les baixes de les entitats esportives són objecte de publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

3. El Registre d'Entitats Esportives dóna protecció al nom i, si escau, als símbols de les entitats inscrites, i a les denominacions dels esdeveniments esportius i també dóna fe de les dades que s'hi contenen.

4. En cap cas no es poden utilitzar els símbols i els emblemes olímpics i els d'altres entitats, ni les denominacions d'esdeveniments esportius enregistrats sense l'autorització de les entitats i els organismes pertinents.

La utilització i l'autorització de l'ús dels signes d'Estat està sotmesa a les prescripcions de la Llei vigent sobre aquesta matèria.

5. Les entitats esportives no poden utilitzar una denominació idèntica a la d'altres entitats ja enregistrades, ni una altra denominació que s'hi pugui confondre.

El funcionament i el règim documental del Registre, així com els aspectes de caràcter general que han de complir les entitats esportives i l'adaptació d'aquests aspectes, si escau, al sistema que estableix aquesta Llei, s'han d'establir reglamentàriament.

Secció segona. Disposicions comunes a les federacions esportives i a les entitats esportives federades

Article 17

L'organització interna de les entitats esportives previstes en aquesta secció ha de ser democràtica. L'Assemblea General n'és l'òrgan sobirà i està formada per associats i persones amb dret de vot.

Article 18

1. La Junta Directiva és l'òrgan de govern, gestió i representació dels interessos de l'entitat; els seus membres són

elegits per l'Assemblea General mitjançant sufragi lliure, directe, igual i secret.

El règim electoral de les entitats esportives federades es regula en els seus propis estatuts, d'acord amb el que disposa la present Llei i les seves normes de desplegament.

2. Els membres de la Junta Directiva exerceixen els càrrecs gratuïtament. No poden formar-ne part els socis o afiliats que desenvolupen una activitat retribuïda per l'entitat esportiva, amb l'excepció del secretari, el qual, tanmateix, en aquest cas no té dret de vot pel que fa als acords de la Junta.

3. Els membres de la Junta Directiva responen davant els socis, els afiliats i les terceres persones pels actes o les omissions contraris a les lleis o als estatuts, i també pels danys causats dolosament o negligentment que hagin estat comesos en l'exercici de llurs funcions.

Quan la responsabilitat no pugui ser imputable personalment a cap membre de la Junta Directiva, tothom respon solidàriament pels actes o les omissions esmentats, tret que provin que no han participat en la realització i l'execució, i que desconeixien que existien o que, tot i conèixer-los, van fer tot el possible per evitar-ne la realització o, almenys, s'hi van oposar expressament.

L'Assemblea General pot decidir l'exercici d'accions de responsabilitat envers la Junta Directiva i pot designar amb aquesta finalitat un mandatari especial.

Article 19

El contingut dels estatuts ha de respondre al principi de representativitat, d'acord amb les normes esportives que són aplicables. En tot cas, els estatuts han de ser aprovats per l'Assemblea General. El Ministeri competent en esports els inscriurà al Registre d'Entitats Esportives del Govern, un cop comprovat que s'ajusten als requisits i les condicions establertes en aquesta Llei.

Article 20

1. Les entitats esportives previstes en aquesta secció han de portar una comptabilitat que justifiqui l'exactitud dels resultats de les operacions econòmiques realitzades.

2. Les entitats esportives previstes en aquesta secció tenen el seu propi règim d'administració i gestió de pressupostos i patrimoni, i els són d'aplicació, en tot cas, els principis següents:

- a) Els beneficis econòmics que generi la seva activitat, s'han d'aplicar al desenvolupament del seu objecte social
- b) Poden gravar i alienar els seus béns immobles, prendre diners en préstec sempre que el negoci jurídic corresponent no comprometi de forma irreversible el patrimoni de l'entitat o el seu objecte social

Quan es tracta de béns immobles que hagin estat finançats, en tot o en part, amb fons públics, és preceptiva l'autorització de l'òrgan competent de l'Administració pública per al gravamen o l'alienació

- c) Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, no poden contreure obligacions econòmiques sense la disponibilitat pressupostària prèvia
- d) Poden exercir complementàriament activitats de caràcter econòmic i destinar els seus béns i recursos als mateixos objectius esportius, però en cap cas no poden repartir beneficis entre els seus membres
- e) En cas de dissolució, el patrimoni net resultant de la liquidació s'ha d'aplicar íntegrament al foment i la pràctica de l'activitat esportiva

Secció tercera. Disposicions comunes

Article 21

1. El Ministeri competent en esports pot instar la declaració d'entitats esportives "d'utilitat pública" de les entitats privades que, a més de contribuir a l'interès general de l'Estat, compleixin els requisits comuns i específics següents:

- a) Requisits comuns:
 - a.1) Que es dediquin a la pràctica de l'esport o a la formació física sense cap afany de lucre i seu règim econòmic-financer s'ajusti al que preveu l'article 20
 - a.2) Que el nombre dels associats o afiliats no sigui limitat, llevat que hi hagi raons de capacitat de les instal·lacions esportives
 - a.3) Que les quotes dels associats o afiliats no excedeixin les quantitats que reglamentàriament es determinin

a.4) Que els seus balanços anyals no presentin dèficit en el pressupost ordinari

a.5) Que estiguin inscrites al Registre d'Entitats Esportives del Govern

b) Requisits específics:

b.1) Que encaminin les activitats directament a la formació física i a la cultura esportiva a favor dels joves, dels discapacitats i de la gent gran

b.2) Que tinguin com a destinataris principals dels serveis prestats els esportistes proveïts de llicència federativa que els habiliti per participar en competicions d'alguna modalitat esportiva reconeguda

b.3) Que practiquin o promoguin modalitats esportives en el medi natural

2. Les entitats que obtenen les esmentades declaracions poden gaudir dels beneficis següents:

- a) Emprar la qualificació "d'utilitat pública" en tots els seus documents, a continuació del nom de l'entitat
- b) Tenir prioritat en l'obtenció de recursos per als plans i programes de promoció esportiva dels ens públics i, si escau, de les federacions esportives
- c) Obtenir l'assistència tècnica i l'assessorament de l'Administració pública
- d) Ser escoltades en la preparació de disposicions de caràcter general directament relacionades amb les seves activitats

Article 22

1. Solament es pot acordar la suspensió o la dissolució d'una entitat esportiva per resolució de l'autoritat judicial competent.

2. Les entitats esportives s'extingeixen:

- a) Per decisió de l'Assemblea General
- b) Per qualsevol causa prevista en els seus estatuts
- c) Per les altres causes que determinin les lleis

Article 23

1. El règim jurídic de les entitats esportives que es regulen en aquesta Llei s'ha de desplegar per via de reglament. A les entitats esportives federades els són aplicables subsidiàriament les normes reguladores de les federacions esportives que siguin compatibles amb cada organització.

2. Les entitats que sol·licitin la inscripció al Registre d'Entitats Esportives del Govern han d'acreditar una activitat social i una activitat o pràctica esportives continuades, en el nivell o l'àmbit que correspongui, per poder tenir el caràcter d'entitat registrada i reconeguda als efectes esportius.

Títol III. Del Comitè Olímpic Andorrà

Article 24

1. El Comitè Olímpic Andorrà, constituït d'acord amb els principis i les normes del Comitè Olímpic Internacional, és un organisme amb personalitat jurídica, plena capacitat d'obrar, patrimoni propis i duració il·limitada, sense finalitat de lucre.

2. El Comitè Olímpic Andorrà es regeix pels seus estatuts i reglaments aprovats pel Comitè Olímpic Internacional, en el marc d'aquesta Llei i de l'ordenament jurídic andorrà.

3. El Comitè Olímpic Andorrà actua en col·laboració amb el Govern, amb les federacions esportives afiliades a les federacions internacionals reconegudes pel Comitè Olímpic Internacional, i amb altres federacions esportives i organitzacions esportives pròpies o reconegudes legalment al Principat d'Andorra.

Les federacions esportives de modalitats olímpiques han de formar part del Comitè Olímpic Andorrà.

Article 25

1. El Comitè Olímpic Andorrà té per objecte el desenvolupament i el perfeccionament del moviment olímpic, i per això ha d'estimular, orientar i gestionar les activitats amb representació i participació en l'esport olímpic.

El Comitè Olímpic Andorrà vetlla, dins del marc de les seves competències, per la representació i defensa adequades dels interessos de l'esport en l'àmbit olímpic en el si del Comitè Olímpic Internacional.

2. El Comitè Olímpic Andorrà, entre altres funcions, ha de confegir el corresponent pla d'actuacions biennal o quadriennal necessari per a la preparació

dels esportistes i la seva participació en les competicions olímpiques.

3. El seu emblema, així com les denominacions "Jocs Olímpics, Olimpíades, Comitè Olímpic" i qualsevol signe o identificació del món de l'olimpisme, no poden ser utilitzats sense la seva autorització expressa.

Article 26

Al Comitè Olímpic Andorrà li corresponen a més, les funcions següents:

- a) Fixar els criteris que poden definir la qualitat dels esportistes en cada especialitat o prova, tenint en compte els criteris fixats per les federacions esportives interessades, amb la finalitat d'adequar i posar els mitjans per a la preparació dels esportistes per a la participació en els Jocs Olímpics, els Jocs dels Petits Estats o altres manifestacions de caràcter olímpic
- b) Coordinar l'activitat de totes les federacions esportives en l'activitat olímpica dins el pla d'actuacions esmentat a l'article 25.2
- c) Organitzar i gestionar la inscripció i la participació dels esportistes i dels tècnics en l'esport olímpic, col·laborar en la seva preparació o formació i estimular la pràctica de les activitats representades en aquest esport

Títol IV. De l'organització administrativa de l'esport

Capítol I. Disposicions generals

Article 27

El Govern exerceix, en matèria d'esport i d'educació física, totes les facultats i competències que no es reconeguin o siguin atribuïdes als comuns o a altres entitats per aquesta Llei o per la resta de l'ordenament jurídic vigent.

Les competències del Govern són exercides pel Ministeri competent en esports, llevat d'atribució expressa a un altre òrgan.

Article 28

D'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns i amb aquesta Llei, les corporacions locals en l'àmbit de les respectives parròquies poden fomentar de forma general l'acti-

vitat i l'educació física i l'esport per a totes les edats amb caràcter no escolar, sense perjudici de la col·laboració que puguin establir amb els centres docents i amb altres entitats públiques o privades.

Així mateix, poden organitzar i promoure esdeveniments i espectacles esportius, salvant les competències que corresponen a les federacions esportives i al Comitè Olímpic Andorrà.

Els comuns són representats i participen en el Consell Andorrà de l'Esport.

Capítol II. Consell Andorrà de l'Esport

Article 29

1. El Consell Andorrà de l'Esport és un organisme consultiu de debat, participació i col·laboració dels diferents agents de l'esport en la política esportiva de l'Estat.

2. És presidit pel ministre competent en matèria d'esports o bé per un representant nomenat per ell, i a més, està integrat pels membres següents:

- a) Un representant pel Ministeri competent en esports
- b) Un representant del Ministeri competent en educació
- c) Un representant dels comuns
- d) Un representant del Comitè Olímpic Andorrà
- e) Un representant de les federacions esportives olímpiques
- f) Un representant de les federacions esportives no olímpiques
- g) Un representant de les entitats esportives no federades
- h) Un esportista designat pel Ministeri competent en esports
- i) Un representant de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, i

El secretari, que actua amb veu i sense vot, és designat pel Ministeri competent en esports.

El Govern pot modificar mitjançant decret, a proposta del mateix Consell Andorrà de l'Esport, el nombre de membres que el componen, a fi de recollir la representació de la realitat esportiva del Principat. El president del Consell Andorrà de l'Esport pot requerir la presència en les seves sessions de persones especialitzades, que actuen amb veu i sense vot.

3. Els membres del Consell no reben retribució pel càrrec, i la seva presència en el Consell s'adequa a la representació que exerceixen. En tot cas, la durada del càrrec dels membres no representants o no designats per l'Administració és de quatre anys. Les vacants que es produeixin han de ser cobertes en un termini màxim de tres mesos.

Article 30

1. El Consell Andorrà de l'Esport ha d'informar amb caràcter previ en relació amb les qüestions següents:

- a) La constitució de les federacions esportives
- b) El reconeixement de l'existència d'una modalitat esportiva als efectes d'aquesta Llei
- c) La inscripció de les federacions esportives a les corresponents federacions esportives de caràcter internacional
- d) La inscripció d'altres entitats esportives per participar en competicions oficials estrangeres. Si aquestes entitats estan federades ho ha de proposar la federació esportiva corresponent

2. A més li corresponen les funcions següents:

- a) Col·laborar i actualitzar l'Inventari d'infraestructures esportives i el Pla general d'infraestructures esportives
- b) Proposar el nomenament dels membres de la Comissió Jurídica Esportiva
- c) Proposar les distincions de caràcter excepcional que poden ser lliurades pel Govern a persones que hagin prestat serveis importants, eminents i constants a la causa esportiva
- d) Proposar i informar sobre qüestions d'àmbit esportiu que li siguin plantejades

Article 31

1. Les sessions del Consell Andorrà de l'Esport poden tenir caràcter ordinari o extraordinari. Es reuneix amb caràcter ordinari, com a mínim una vegada cada trimestre, per tractar els assumptes generals propis del Consell i d'acord amb l'ordre del dia elaborat prèviament pel seu president.

El Consell Andorrà de l'Esport col·labora en l'elaboració del Pla general d'infraestructures esportives de caràcter

plurianual que s'efectua durant el primer trimestre de cada any olímpic.

2. La convocatòria en sessió extraordinària es fa quan ho estimi oportú el president o li ho sol·licitin per escrit almenys la meitat dels membres. Les convocatòries es fan per escrit del president amb una antelació mínima de set dies per a les ordinàries, i de dos dies per a les extraordinàries. La convocatòria ha d'incloure l'ordre del dia de la sessió corresponent.

3. El funcionament i el sistema d'elecció dels membres del Consell Andorrà de l'Esport s'establirà reglamentàriament, sense perjudici de les funcions que es fixen en aquesta Llei.

Títol V. L'esport en l'ensenyament. La formació tècnicaesportiva

Capítol I. L'esport en l'ensenyament

Article 32

1. L'educació física s'imparteix com a matèria, d'acord amb els diferents programes, els nivells i els graus educatius.

2. Els plans i els programes per a l'ensenyament i la pràctica de l'educació física i de l'esport en edat escolar es consideren d'interès preferent i bàsic, i han d'estar orientats a:

- a) L'educació integral dels nens i el desenvolupament harmònic de la seva personalitat
- b) La consecució d'unes condicions físiques i d'una formació que possibilitin la pràctica continuada de l'esport en edats posteriors

3. Tots els centres docents, públics o privats han de tenir accés als equips i al material esportiu suficient per atendre l'educació física i la pràctica de l'esport, en les condicions que es determinin reglamentàriament.

El Govern ha de fomentar la utilització de les instal·lacions esportives escolars fora de les hores lectives.

4. La pràctica de l'esport escolar ha de ser poliesportiva i no orientada exclusivament a la competició, de forma que els escolars, cíclicament, coneguin amb la seva pràctica les diverses modalitats es-

portives, d'acord amb la seva aptitud i la seva edat.

Capítol II. La formació tècnicaesportiva

Secció primera. Les titulacions en l'ensenyament de l'esport

Article 33

No es poden impartir ensenyaments i entrenament tècnicoesportiu sense disposar de la titulació exigida que hagi estat expedida o reconeguda per l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya o bé pel Ministeri competent en educació, si és el cas.

Es determinaran reglamentàriament les característiques d'instal·lacions que es poden destinar a la pràctica de l'esport i els requisits de titulació del seu personal.

Secció Segona. L'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya

Article 34

L'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, adscrita al Ministeri competent en educació, és l'òrgan docent amb competència per expedir i reconèixer les titulacions tècniques d'educadors esportius.

L'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya té les funcions següents:

- a) La formació teòrica i pràctica, mitjançant els corresponents cursos temporals o permanents de formació o reciclatge, dels monitors i entrenadors d'esport, dels responsables tècnics i administratius de federacions i entitats esportives, els animadors d'activitats esportives de lleure, els àrbitres o els jutges
- b) L'elaboració de documentació didàctica, i la investigació pedagògica i científica de l'esport
- c) L'intercanvi i la col·laboració amb organismes estrangers amb funcions similars
- d) L'organització de col·loquis, congressos i manifestacions en l'àmbit de les seves competències
- e) I, en general, tota activitat destinada a la promoció de l'educació física i l'esport en el seu vessant pedagògic

Secció tercera. Programes de tecnificació esportiva

Article 35

Per a la preparació i el perfeccionament d'esportistes destacats es poden establir programes de tecnificació esportiva per a una o diverses especialitats esportives.

La direcció tècnica dels programes de tecnificació esportiva correspon a les federacions esportives, en col·laboració amb l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya i amb la supervisió del Ministeri competent en esports.

Títol VI. De la medicina esportiva

Article 36

1. La medicina esportiva ha de tenir bàsicament un caràcter preventiu, i les seves funcions principals són:

- Vetllar per tal que l'activitat esportiva en les seves diferents especificitats no sigui incompatible amb la salut dels seus practicants
- Assessorar els òrgans de l'Administració sobre els temes relacionats amb la medicina i l'esport
- Vetllar per l'aplicació dels controls de salut necessaris dels practicants de l'esport, en col·laboració amb les entitats esportives
- Efectuar el seguiment i els controls necessaris per evitar que els esportistes utilitzin productes no autoritzats medicament i esportivament, d'acord amb les normes establertes pel Comitè Olímpic Internacional

2. El Govern assumeix les funcions esmentades mitjançant els seus centres especialitzats degudament acreditats o per mitjà de programes concertats amb centres i/o professionals mèdics especialitzats.

La funció que determina l'apartat 1 d) d'aquest article l'ha de garantir el Ministeri competent en salut, d'acord amb les entitats organitzadores de cada esdeveniment.

Títol VII. De l'activitat esportiva. Dels esportistes

Capítol I. Les competicions

Article 37

1. S'entén per competició esportiva, en general, la prova o el conjunt de proves organitzades habitualment per una entitat esportiva legalment reconeguda, d'acord amb un conjunt de regles o normes concretes emanades dels òrgans esportius competents i acceptades lliurement pels participants.

2. Les competicions de caràcter federat són les que promouen, organitzen o tutel·len les federacions esportives. Aquestes competicions poden ser d'àmbit internacional, estatal o d'àmbit parroquial o de clubs esportius o seccions d'acció esportiva, i hi poden participar esportistes professionals o afeccionats.

Les competicions no federades les promou i/o organitza qualsevol entitat esportiva legalment reconeguda i tenen el caràcter d'homologades si prèviament han estat acceptades per la federació esportiva corresponent.

3. Totes les competicions, federades o no, gaudeixen de l'oficialitat derivada de la legitimació de les entitats esportives promotores o organitzadores, però únicament integren el programa oficial de competicions les que així siguin qualificades per la federació esportiva corresponent en la seva programació anual, de la qual han de donar compte al Ministeri competent en esports.

Article 38

Els espectacles o esdeveniments esportius públics que no estiguin promoguts o organitzats per entitats esportives legalment reconegudes, i que desenvolupin un esport, una modalitat o una disciplina que estigui assumida per alguna federació esportiva i no disposi del seu suport explícit, han de fer constar i palesar de forma clara, en el mitjà de difusió pública en què es divulguin i en els trofeus i guardons que es puguin atorgar, que l'activitat desenvolupada per les persones o les entitats que hi participen no té caràcter competitiu o bé que és de caràcter afeccionat.

Aquesta constància és obligatòria, llevat que disposin d'autorització expressa del Ministeri competent en esports.

Article 39

Tota activitat o competició esportiva obliga l'entitat organitzadora, si les seves característiques o particularitats ho exigeixen, a la concertació prèvia d'una modalitat específica d'assegurança que cobreixi els danys eventuais i els perjudicis ocasionats a terceres persones amb motiu de la seva realització.

Els mínims exigibles de riscos, tenint en compte les característiques de cada competició, s'establiran reglamentàriament.

Capítol II. L'esportista

Secció primera. L'esportista i l'esport per a tothom

Article 40

Es considera esportista la persona que practiqui alguna modalitat esportiva, encara que no estigui federada o no participi en competicions.

No obstant això, el Govern ha de promoure i facilitar la integració de tots els que practiquin activitat física i l'esport en les estructures organitzatives regulades en aquesta Llei, perquè els programes de foment i desenvolupament de l'esport siguin més efectius i per millorar l'assistència i la protecció dels esportistes.

Article 41

En el foment de la cultura física i de l'esport s'ha de prestar atenció especial als nens, als joves, a les persones discapacitades i a la gent gran.

Secció segona. Les llicències federatives

Article 42

1. La integració de les persones físiques i de les entitats esportives en les federacions esportives es produeix mitjançant l'expedició de la llicència federativa corresponent.

2. En els termes que reglamentàriament o estatutàriament s'estableixin, l'obtenció de la llicència federativa atorga als seus titulars els drets següents:

- Participar activament en la vida social de la federació
- Concòrrer en les competicions oficials que la federació organitzi
- I altres que es reconeguin

Article 43

1. L'expedició de llicències té caràcter reglat, no es poden denegar si la persona que les sol·licita reuneix les condicions necessàries per a la seva obtenció, de conformitat amb els requisits establerts en els estatuts de les federacions esportives.

2. Transcorregut el termini de dos mesos des que se sol·liciti formalment la llicència, s'entén atorgada si el sol·licitant reuneix els requisits necessaris per a la seva obtenció.

Article 44

Per poder lliurar les llicències o per poder autoritzar la participació en competicions esportives federades, les federacions esportives han d'exigir com a requisit previ i imprescindible que l'esportista s'hagi de sotmetre a un reconeixement mèdic d'aptitud per a la pràctica de la modalitat o la disciplina esportiva corresponent.

Article 45

1. En la llicència, com a mínim s'ha d'expressar:

- a) Les dades de la persona física o de l'entitat esportiva federada
- b) L'import dels drets federatius
- c) L'import de la cobertura corresponent a l'assistència sanitària quan es tracti de persones físiques, d'acord amb el nivell de prestacions mínimes que s'establirà reglamentàriament
- d) L'import de qualsevol altra cobertura de riscos que pugui establir-se
- e) Si escau, les dades mèdiques que puguin ser rellevants per a la pràctica de l'esport
- f) Si escau, les modalitats esportives emparades per la llicència
- g) Si escau, les categories dels esportistes

2. Els imports corresponents als apartats b), c) i d) del número anterior han de consignar-se clarament diferenciats.

3. Pot establir-se el pagament únic de les quantitats que cobreixen les contingències descrites en els apartats c) i d) per als esportistes que estiguin inscrits en diferents federacions, si hi ha un conveni entre aquestes.

4. Els esportistes que sol·licitin autorització per participar en una única compe-

titció o en una única prova organitzada per una federació esportiva dins la mateixa temporada esportiva, tenen dret a una reducció en l'import dels drets federatius.

Secció tercera. L'esportista d'alt nivell

Article 46

1. Correspon al Govern, a les federacions i al Comitè Olímpic Andorrà promoure l'esport d'alt nivell, atès que constitueix un factor important en el desenvolupament esportiu per l'estímul que suposa per a l'esport de base, en virtut de les exigències tècniques i científiques de la seva preparació, i per la seva funció representativa del Principat d'Andorra en les proves o competicions esportives oficials de caràcter internacional.

2. Als efectes d'aquesta Llei, es considera esport d'alt nivell la pràctica esportiva en la qual concorrin les característiques expressades a l'apartat anterior i que permeti una confrontació esportiva amb garantia d'un màxim rendiment i competitivitat dins l'àmbit internacional.

Article 47

Les federacions esportives i, si escau, altres entitats, acorden amb el Ministeri competent en esports, que exerceix la tutela i el control de l'esport d'alt nivell, els programes, els plans de preparació, el sistema d'execució i seguiment, i les tasques d'investigació.

Article 48

1. El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per facilitar la preparació tècnica, la formació i la plena integració social i professional dels esportistes d'alt nivell durant i al final de la seva carrera esportiva.

2. Poden adoptar-se, entre altres, les mesures específiques següents:

- a) Promoure disposicions i acords que permetin a l'esportista d'alt nivell compaginar l'activitat esportiva amb el desenvolupament i el bon resultat dels seus estudis
- b) Establir ajuts que s'assignin a les federacions esportives per a esportistes amb aquesta qualificació
- c) Fixar exempcions de requisits acadèmics, generals o específics, exigits per a l'accés a l'ensenyament de l'es-

port, de la forma que es determini reglamentàriament

d) Establir, si l'esportista d'alt nivell presta els seus serveis a l'Administració pública, condicions de treball que li permetin l'entrenament i la participació en competicions esportives

3. El Ministeri competent en esports pot impulsar l'establiment de convenis entre empreses públiques o privades i els esportistes d'alt nivell, per garantir la seva formació i promoció professional i per assegurar-los unes condicions de treball compatibles amb el seu entrenament i amb la participació en les competicions esportives.

Article 49

El Ministeri competent en esports, amb l'assessorament de les federacions esportives, establirà els criteris objectius específics i les condicions que permetin la qualificació d'un esportista d'alt nivell.

Secció quarta. L'esportista professional

Article 50

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per esportista professional el qui, estant subjecte a una relació establerta amb caràcter regular, es dedica voluntàriament a la pràctica de l'esport per compte i dins l'àmbit d'organització i direcció d'una entitat esportiva a canvi d'una retribució.

Títol VIII. De les subvencions i altres ajuts a l'esport

Article 51

A fi de protegir i promoure l'esport, el Ministeri competent en esports pot fomentar els programes i les activitats que siguin coherents amb els criteris i les directrius de la política esportiva de l'Estat, que desenvolupin les federacions esportives i el Comitè Olímpic Andorrà.

Es poden establir, a aquest efecte, diferents sistemes de suport econòmic directes o indirectes, i les bases per a la concessió de subvencions i ajuts a l'esport, amb caràcter plurianual, anual o puntual.

Article 52

En tot cas, les subvencions a l'esport reuneixen les característiques administratives derivades de la seva discrecionalitat i condicionalitat, i el seu atorgament i la seva quantificació resten supeditats a la consignació i la disponibilitat que s'estableixi en la Llei de pressupostos de cada exercici.

La convocatòria de subvencions es publica al Butlletí Oficial del Principat. El seu atorgament s'ha d'ajustar a criteris d'equitat, i s'ha d'aplicar íntegrament al programa o l'activitat subvencionada.

Article 53

1. Les subvencions a l'esport poden consistir en prestacions o en ajuts de caràcter econòmic.

Entre altres, se'n poden concedir per:

a) Ús d'instal·lacions esportives

Amb subjecció a un conveni que concreti les normes d'utilització i de publicitat.

b) Programes d'activitats esportives

c) Organització de proves o esdeveniments esportius

d) Suport i ajut a esportistes d'alt nivell

e) Gestió esportiva de l'entitat

2. Les entitats que sol·licitin les subvencions han de complir els requisits generals següents:

a) Estar inscrites al Registre d'Entitats Esportives del Govern

b) Formalitzar la sol·licitud i la documentació requerida segons la tipologia subvencionable, dins dels terminis establerts en la convocatòria i d'acord amb les bases corresponents

c) I complir, amb caràcter general, les prescripcions contingudes en aquesta Llei i en la normativa de desplegament

3. Es poden establir altres requisits i qüestions específics per a l'aplicació efectiva de la subvenció que s'atorgui a les finalitats proposades en la normativa de concessió.

Títol IX. Del règim jurídic esportiu

Capítol I. La disciplina esportiva

Article 54

L'àmbit de la disciplina esportiva, als efectes d'aquesta Llei, quan es tracti d'ac-

tivitats o competicions d'àmbit estatal o inferior i, si és el cas, internacional, o quan afecti persones que hi participin, s'estén a les infraccions de les regles del joc o de la competició; i també de les normes generals esportives tipificades amb caràcter general en aquesta Llei, en les disposicions de desplegament i en les estatutàries específiques de les federacions esportives andorranes i de les entitats esportives federades.

Article 55

1. La potestat disciplinària esportiva confereix als seus titulars legítims la facultat d'investigar i, si escau, corregir o sancionar les persones o les entitats sotmeses a la disciplina esportiva en el marc de les seves competències.

2. L'exercici de la potestat disciplinària esportiva correspon:

a) Als jutges o àrbitres durant el desenvolupament del joc o la competició, amb subjecció a les regles establertes a les disposicions de cada modalitat esportiva o a les específiques aprovades per a la competició de què es tracti
b) Als clubs esportius, i a les seccions d'acció esportiva, si escau, sobre els seus socis o associats esportistes o tècnics, i directius o administradors
c) A les federacions esportives sobre: totes les persones que formen part de l'estructura orgànica; els seus esportistes, tècnics i directius; els jutges i els àrbitres i, en general, totes aquelles persones i entitats que, estant federades, desenvolupen l'activitat esportiva corresponent en el seu àmbit de competència

d) A la Comissió Jurídica Esportiva sobre tots els enumerats anteriorment

Article 56

1. Són infraccions de les regles del joc o la competició les accions o omissions que, durant el transcurs d'un joc o una competició, vulnerin, impedeixin o pertorbin el seu desenvolupament normal.

2. Són infraccions a la conducta esportiva les accions o omissions contràries al que disposen les normes generals de disciplina i convivència esportiva.

3. Són infraccions de les normes de conducta associativa les accions o omissions que comportin l'incompliment de les prescripcions estatutàries o reglamen-

tàries de les entitats privades a què es refereix aquesta Llei.

4. Són infraccions a les normes generals esportives les altres accions o omissions que siguin contràries al que disposen aquelles normes.

Article 57

1. Les infraccions de les regles del joc o de la disciplina esportiva poden ser molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) Els comportaments, les actituds i els gests agressius o antiesportius de jugadors, quan s'adrecin a l'àrbitre, al jutge, a altres jugadors o al públic

b) L'alineació indeguda i la incompatibilitat o la retirada injustificada de les proves, els jocs o les competicions

c) La negativa injustificada a assistir a les convocatòries, als entrenaments, a les proves o a les competicions de les seleccions esportives nacionals

d) La promoció o la incitació al consum o a la pràctica i la utilització directa de les substàncies prohibides o dels mètodes no reglamentaris en l'esport

e) La negativa a sotmetre's als controls obligatoris contra el dopatge, o les accions o omissions que impedeixin o pertorbin la utilització correcta d'aquests controls

f) La participació d'esportistes, tècnics o àrbitres i jutges en proves o competicions organitzades per països que mantinguin discriminacions de caràcter racial o sobre els quals pesin sancions esportives imposades per organitzacions internacionals, o amb esportistes que els representin

g) La manipulació o l'alteració, ja sigui personalment o mitjançant persona interposada, del material o l'equipament esportiu en contra de les regles tècniques de cada esport quan puguin alterar la seguretat de la prova o posin en perill la integritat de les persones

h) Els abusos d'autoritat i la usurpació d'atribucions

i) Les declaracions públiques de directius, tècnics, àrbitres, esportistes o socis que incitin els seus equips o els espectadors a la violència

j) Els actes dirigits a predeterminedar no esportivament el resultat d'un joc, una prova o una competició

- k) El trencament de la sanció imposada per falta molt greu o greu
- l) La inexecució de les resolucions de la Comissió Jurídica Esportiva
- m) Les que amb aquest caràcter estableixin les entitats esportives com a infracció de les regles del joc, la prova o la competició i de la conducta esportiva

3. Amb independència de les previstes en l'apartat anterior, són infraccions específiques molt greus dels directius de les entitats esportives les següents:

- a) L'incompliment dels acords de l'Assemblea General, així com de les disposicions estatutàries o reglamentàries
- b) La no convocatòria de forma sistemàtica i reiterada, en els terminis o les condicions legals, dels òrgans col·legiats esportius
- c) La incorrecta utilització dels fons privats de l'entitat esportiva o de les subvencions, els crèdits, els avals i els altres ajuts que pugui concedir l'Administració pública, sense perjudici de les reclamacions que puguin correspondre efectuar per la via jurisdiccional competent
- d) L'organització d'activitats o competicions esportives de caràcter internacional, sense l'autorització reglamentària
- e) Contreure obligacions econòmiques que puguin comportar un greu perjudici per a l'economia de l'entitat, sense la disponibilitat pressupostària prèvia
- f) Els actes dirigits a predeterminar o alterar els resultats de les eleccions dels càrrecs de representació o de direcció d'entitats esportives
- g) Les que amb aquest caràcter estableixin les entitats a què es refereix aquesta Llei

4. Són infraccions greus:

- a) Actuar públicament i notòriament contra la dignitat o el decòrum que exigeix el desenvolupament de l'activitat esportiva, sempre que aquesta actuació no tingui el caràcter d'infracció molt greu
- b) La manipulació i l'alteració, ja sigui personalment o mitjançant persona interposada, del material o l'equipament esportiu en contra de les regles tècniques de cada esport

- c) La no convocatòria, en els terminis o condicions legals, dels òrgans col·legiats esportius
- d) El trencament de la sanció o de la mesura cautelar imposada per falta lleu
- e) Les que amb aquest caràcter estableixin les entitats esportives com a infracció de les regles del joc, la prova o la competició i de la conducta esportiva

5. Són infraccions lleus:

- a) Les observacions formulades a jutges, àrbitres, tècnics i directius, i totes les altres autoritats esportives en l'exercici de llurs funcions, de manera incorrecta
- b) La incorrecció amb el públic, els companys i els subordinats
- c) L'actitud passiva en el compliment de les ordres i les instruccions rebudes de jutges, àrbitres i totes les altres autoritats esportives en l'exercici de llurs funcions
- d) Les conductes clarament contràries a les normes esportives que no estiguin incloses en la qualificació de molt greus o greus en aquesta Llei i en les seves disposicions de desplegament, o en les normes reglamentàries o estatutàries de les entitats esportives
- e) Les que amb aquest caràcter estableixin les entitats esportives com a infracció de les regles del joc, la prova o la competició i de la conducta esportiva

Article 58

1. Són circumstàncies que agreugen la responsabilitat:

- a) La reiteració
- b) La reincidència
- c) El preu
- d) El perjudici econòmic ocasionat

2. Són circumstàncies atenuants de la responsabilitat:

- a) La provocació suficient, immediatament anterior a la comissió de la infracció
- b) El penediment espontani
- c) El fet de no haver estat sancionada la persona infractora, amb anterioritat, en el transcurs de la seva vida esportiva

Article 59

1. Les sancions susceptibles d'aplicació, tenint en compte les seves característiques, els criteris de proporcionalitat exigibles i les circumstàncies concurrents, i també la qualitat del subjecte infractor, són les següents:

- a) Inhabilitació, suspensió o privació de llicència esportiva, amb caràcter temporal o definitiu, proporcionalment adequada a les infraccions comeses
- b) Sancions econòmiques, que han de constar quantitativament en el reglament disciplinari de cada entitat esportiva. Aquesta sanció només es pot imposar a aquells infractors que perceben retribució econòmica per la seva tasca
- c) Clausura del recinte esportiu. En aquest cas, també es pot preveure, a petició de la part interessada, la suspensió provisional de l'execució de la sanció fins que es produeixi la resolució definitiva de l'expedient disciplinari
- d) Prohibició d'accés a l'estadi, pèrdua de la condició de soci, o realització de la competició esportiva a porta tanca
- e) Advertiment o amonestació de caràcter públic
- f) Inhabilitació temporal o definitiva
- g) Destitució del càrrec
- h) Descens de categoria, pèrdua de punts en la classificació

2. Amb independència de les sancions que puguin correspondre, els òrgans disciplinaris tenen la facultat d'alterar el resultat dels jocs, les proves o les competicions per causa de predeterminació no esportiva del resultat d'un joc, una prova o una competició, en supòsits d'alineació indeguda i, en general, en tots aquells casos en els quals la infracció suposi una greu alteració de l'ordre del joc, la prova o la competició.

3. Les sancions econòmiques s'apliquen tenint en compte els paràmetres quantitius següents:

- a) Per infraccions lleus: import màxim de 20.000 PTA
- b) Per infraccions greus: de 20.001 a 200.000 PTA
- c) Per infraccions molt greus: de 200.001 a 500.000 PTA

Article 60

1. Per imposar sancions per qualsevol tipus d'infracció és preceptiva la instrucció prèvia d'un expedient disciplinari d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.

2. Les sancions per infracció de les regles del joc, la prova o la competició que, per raó del desenvolupament normal d'aquests, necessiten l'acord immediat dels òrgans disciplinaris s'han de tramitar pel procediment d'urgència que estableixin els reglaments de les diferents federacions esportives. Aquest procediment ha de regular la forma i els terminis preclusius per al compliment del tràmit d'audiència. En qualsevol cas, el presumpte infractor té dret a conèixer, abans que caduqui el tràmit d'audiència, l'acusació formulada contra ell; a fer les al·legacions que cregui pertinents; a recusar l'instructor i el secretari de l'expedient, i a proposar proves.

Article 61

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix:

- a) Pel compliment de la sanció
- b) Per prescripció de les infraccions o de les sancions
- c) Per mort de l'inculpat
- d) Per aixecament de la sanció

2. Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un mes, les greus al cap d'un any i les molt greus al cap de tres anys d'haver estat comeses.

3. Les sancions prescriuen al cap d'un mes, si han estat imposades per infracció lleu, al cap d'un any, si ho han estat per infracció greu, i al cap de tres anys si corresponen a infracció molt greu i sempre que no siguin definitives.

4. El termini de prescripció de la sanció comença a comptar l'endemà del dia en què adquireix fermesa la resolució per la qual s'ha imposat o el dia que se n'ha violat el compliment, si la sanció havia començat a complir-se.

Article 62

Les disposicions estatutàries o reglamentàries de les entitats esportives federades que participin en competicions d'àmbit estatal o inferior i de les federacions esportives han de determinar, dins el marc general d'aquesta Llei i en les

seves disposicions de desplegament, en relació amb la disciplina esportiva, les qüestions següents.

- a) La tipificació de les infraccions i les sancions que, segons les circumstàncies, corresponguin a cadascuna d'elles
- b) La determinació dels eximents, els atenuants i els agreujants de la responsabilitat, i els requisits perquè s'extingeixi i prescrigui
- c) La qualificació de les infraccions, amb especificació de les molt greus, les greus i les lleus, i amb l'establiment dels criteris de diferenciació i proporcionalitat de la sanció aplicable
- d) La prohibició de doble sanció pels mateixos fets
- e) L'aplicació dels efectes retroactius favorables
- f) La prohibició de sancionar per infraccions tipificades posteriorment al moment d'haver estat comeses
- g) L'obligació de concedir audiència a la persona interessada
- h) El sistema de reclamacions i/o recursos contra les sancions imposades

Capítol II. La Comissió Jurídica Esportiva

Article 63

La Comissió Jurídica Esportiva és l'òrgan adscrit orgànicament al Ministeri competent en esports que, actuant amb total independència, decideix en darrera instància administrativa sobre les qüestions en matèria esportiva de la seva competència.

Les resolucions de la Comissió Jurídica Esportiva exhaureixen la via administrativa.

Article 64

1. Són competència de la Comissió Jurídica Esportiva el coneixement i la resolució dels recursos interposats contra els acords dels òrgans directius de les federacions esportives, adoptats en exercici de les funcions públiques de caràcter administratiu, en els terminis determinats per reglament.

2. La Comissió Jurídica Esportiva també té competència per resoldre en qualsevol altra acció o omissió que, per la seva transcendència dins l'activitat es-

portiva, estimi oportú tractar d'ofici o a instància del Govern.

Article 65

La Comissió Jurídica Esportiva està integrada per tres membres i un secretari, aquest darrer amb veu i sense vot, amb acreditada experiència en matèria esportiva.

Els tres membres i el secretari són nomenats pel Govern, prèvia consulta del Consell Andorrà de l'Esport.

Article 66

1. Les normes de funcionament intern de la Comissió per a la tramitació dels procediments sancionadors, la classificació de les infraccions i el règim de les sancions es determinen per reglament tenint en compte les normes administratives i els principis generals disciplinaris i sancionadors assenyalats en aquest títol.

2. En tot cas, la Comissió, abans de resoldre, ha d'instruir expedient i concedir audiència a la persona interessada, la qual pot comparèixer en el procediment amb l'assistència de la persona que designi; la Comissió aplica les reglamentacions esportives vigents de cada federació esportiva.

Títol X. De les infraestructures esportives

Capítol I. L'inventari de les infraestructures esportives

Article 67

El Consell Andorrà de l'Esport, com a òrgan participatiu de les diferents administracions públiques i dels diferents agents de l'esport, elabora i actualitza l'inventari detallat del conjunt de les infraestructures esportives.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per infraestructura esportiva tot espai obert o tancat amb independència de la seva ubicació, dotat de condicions suficients per a la pràctica de qualsevol activitat físicoesportiva.

Article 68

L'inventari d'infraestructures esportives ha de contenir entre d'altres dades, el nombre de les infraestructures existents

amb la determinació de la modalitat o modalitats esportives que s'hi puguin desenvolupar; la seva localització, amb expressió de la seva titularitat pública o privada; el seu estat; els serveis que té; la seva capacitat i la seva adequació a les normes d'accessibilitat.

Capítol II. El pla general d'infraestructures esportives

Article 69

El Ministeri competent en esports participa en l'elaboració del Pla general d'infraestructures esportives que es realitza amb caràcter plurianual.

El Pla s'elabora amb la finalitat d'assolir els objectius següents:

- a) Possibilitar la pràctica generalitzada de l'activitat esportiva, entesa de manera extensa, a tots els ciutadans
- b) Proporcionar els elements tècnics necessaris per orientar els recursos de l'Estat per a la construcció, i la millora o l'ampliació d'infraestructures esportives d'ús públic

El Pla pretén ser una eina informativa per dirigir les inversions, en primer lloc, a les àrees geogràfiques amb més dèficit d'infraestructures, per assolir un equilibri nacional i per fer possible, si és necessari, l'establiment d'infraestructures esportives supraparroquials que puguin donar serveis a un conjunt de nuclis de població.

Article 70

Per a la realització del Pla general d'infraestructures esportives s'ha de comptar amb l'inventari d'infraestructures d'ús públic, de titularitat pública o privada.

El Pla general d'infraestructures esportives també ha de contenir un programa d'utilització per a cada instal·lació o equipament que permeti un ús i una explotació racional i la màxima ocupació possible.

Capítol III. Disposicions generals

Article 71

Es permet la consumició i la venda de begudes alcohòliques i tabac en aquelles zones, de la infraestructura o instal·lació esportiva d'ús públic, delimitades reglamentàriament. Es prohibeix la introducció d'objectes perillosos en els recintes esportius que siguin susceptibles d'infe-

rir danys a les persones durant un joc, una prova o una competició esportius.

Article 72

Els organitzadors dels esdeveniments, els espectacles i les competicions autoritzats, o bé organitzats o promoguts per entitats esportives legalment reconegudes, que estiguin adreçats al públic en general, han de cedir als mitjans de comunicació una quota mínima de drets d'imatge i d'informació per a la seva difusió pública, atès que l'esport és considerat una activitat d'interès general.

Disposicions addicionals

Primera

Els convenis o els acords que pugui establir el Govern amb les federacions esportives o amb altres entitats públiques o privades tenen naturalesa jurídica administrativa, llevat que es disposi expressament un caràcter diferent.

Segona

Els centres escolars oficialment reconeguts, i altres entitats, si escau, que sol·licitin o que rebin el suport del Govern han de sotmetre's, en tot cas, a les prescripcions contingudes en aquesta Llei, i en especial a les disposicions relatives a la cessió de la utilització de les seves infraestructures esportives fora de les hores lectives a altres entitats legalment reconegudes o a esportistes, mitjançant els convenis corresponents i d'acord amb les directrius del Pla general d'infraestructures esportives.

Tercera

Tota persona física o jurídica que constitueixi o exploti amb afany lucratiu o comercial un establiment destinat a la pràctica d'activitats físiques o esportives està sotmesa a les prescripcions d'aquesta Llei que li siguin aplicables.

Correspon al Govern vetllar perquè els serveis prestats per aquestes persones s'adeqüin a les condicions de salut, higiene i aptitud esportiva determinades per aquesta Llei.

Quarta

Els clubs o les entitats estrangeres que participin o competeixin al Principat d'Andorra dins del programa oficial de competicions de caràcter nacional i que es desenvolupin regularment dins d'una ma-

teixa temporada esportiva, han d'estar afiliats a la federació esportiva andorrana corresponent, llevat que existeixin convenis de reciprocitat entre federacions. Pel que fa a la seva constitució i al seu funcionament, es regeixen per les disposicions vigents en la matèria al seu país, i queden exclosos de la resta d'obligacions.

Disposició transitòria

Mentre no es constitueixi la Comissió Jurídica Esportiva, el Ministeri competent en esports assumirà les funcions corresponents.

Disposicions finals

Primera

La present Llei deroga totes les disposicions dictades anteriorment que s'oposin al seu contingut.

Segona

Els esports, les disciplines i les modalitats associades a cada federació esportiva s'establiran reglamentàriament.

Tercera

L'adaptació de les disposicions estatutàries i reglamentàries que han de realitzar les entitats esportives s'efectuarà dins els terminis que assenyalin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Tanmateix, les sol·licituds d'inscripció d'entitats esportives, així com l'aprovació dels seus estatuts o les seves modificacions que es presentin abans de l'aprovació de les normes reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei, seran resoltes pel Ministeri competent en esports, d'acord amb les regles i els criteris previstos en aquesta Llei i tenint en compte el bon desenvolupament esportiu de les entitats sol·licitants.

Quarta

S'establiran reglamentàriament els criteris que seguirà l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya per al reconeixement de les titulacions foranes.

Cinquena

S'autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per aplicar i desenvolupar aquesta Llei.

Sisena

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 30 de juny de 1998

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei de tinença i de protecció d'animals

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny de 1998 ha aprovat la següent:

Llei de tinença i de protecció d'animals

Exposició de motius

L'aparició, en les societats avançades com la nostra, de moviments de defensa i protecció dels animals, i la manca d'una normativa exhaustiva, globalment estructurada i amb una finalitat proteccionista, ha portat els poders públics a assumir-la com un repte ineludible, i a acollir la responsabilitat principal de custodiar l'entorn natural en què la humanitat es desenvolupa, tot vetllant per una política científica i sanitària adequada.

La consideració dels animals com a éssers vius capaços de patir, i la superació de tota visió de la humanitat com a posseïdora de drets absoluts i il·limitats que permeten la pràctica de conductes destructives sobre els animals, juntament amb la convicció que és necessari evitar als animals patiments innecessaris, ha arrelat íntimament en el sentiment de la societat andorrana, la qual, sense cap mena de dubtes, refusa tot tipus de tractament cruel i degradant per als animals.

La societat andorrana no és aliena al moviment de sensibilització a favor del reconeixement dels principis de respecte, defensa i protecció dels animals, cosa que exigeix, en consonància amb els

convenis i els tractats internacionals, la promulgació d'un marc legal adequat, no existent fins avui, que reculli, garanteixi i promogui els dits principis. Així mateix, és voluntat de la Llei augmentar aquesta sensibilitat, ja present a la nostra societat des de sempre, i establir les bases per a una educació que promogui l'adopció de comportaments més humanitaris i propis de la societat moderna que som.

Aquesta Llei s'inspira en els principis dels diferents convenis internacionals existents en la matèria. Hi ha dues grans categories d'animals, la regulació jurídica de les quals ha de ser clarament diferenciada: d'una banda, hi ha la fauna autòctona, que és patrimoni de tothom, i de l'altra, hi ha els animals que viuen en l'entorn humà, normalment sota la seva propietat o la seva possessió.

És funció de l'Estat, tal com diu l'article 31 de la nostra Constitució, vetllar per la utilització racional de tots els recursos naturals, i defensar la flora i la fauna autòctones. Aquesta Llei pretén, en compliment d'aquest precepte constitucional, iniciar un camí de protecció dels animals en general, i també de la fauna autòctona. Així mateix es considera de gran importància la Llei de tinença d'animals aprovada pel Consell General el dia 2 de febrer de 1988, que serveix de base per a aquest nou text legal.

L'objectiu d'aquesta Llei és la protecció dels animals, tant domèstics com salvatges. Recull, d'una banda, les atencions mínimes que han de rebre els animals, des del punt de vista higiènic i sanitari, així com les condicions de la tinença, la venda i el manteniment amb la finalitat de garantir uns mínims de bon tractament. També és un objectiu d'aquesta Llei la regulació de la inspecció i la vigilància, les obligacions dels posseïdors, els centres d'acollida o les instal·lacions per al seu manteniment temporal. D'altra banda, es pretén protegir i gestionar la diversitat de la fauna autòctona, preservar la riquesa animal que viu en estat salvatge a les muntanyes i els boscos del nostre país, i establir una normativa molt avançada en el terreny del comerç d'espècies salvatges de fauna no autòctona.

Aquesta Llei fixa com a principi fonamental de protecció dels animals domèstics el de possessió i tinença responsable,

de manera que els afectats assumeixin la cura dels animals en tots els aspectes de la Llei com la contraprestació humana deguda als animals davant l'afecte o la utilitat que aporten al seu company o al seu posseïdor.

La Llei està dividida en cinc títols. Al títol I es regulen les disposicions generals en què s'estableixen les relacions d'afectació entre l'home i l'animal i viceversa. També és important l'establiment de centres que alberguen, comercialitzen i tracten els animals, denominats i registrats sota el nom de nuclis zoològics, i es té cura especial dels aspectes relatius a la higiene i al transport. Al títol II es recullen les qüestions relatives a la sanitat d'animals, bàsicament la seva influència en l'home.

En els títols III i IV es regulen, respectivament, les condicions de maneig, tinença i venda dels animals domèstics i tot el que fa referència als animals salvatges, tant si són de fauna autòctona com de fauna no autòctona.

Finalment, el títol V i el títol VI regulen la part imperativa necessària per al compliment pràctic de la Llei, com ara la inspecció i el control i la tipificació d'infraaccions i les sancions corresponents.

Caldrà, no obstant això, perquè el sistema jurídic de protecció d'animals sigui complet, que es facin els desplegaments reglamentaris corresponents que permetin concretar i aplicar a la realitat quotidiana el sentit general de la població que dimana d'aquesta Llei de protecció d'animals.

Títol I. Disposicions generals

Article 1

Objecte

1.1 Aquesta Llei té per objecte establir normes per a la protecció dels animals, la tinença, el tracte, el maneig, el comerç i l'aprofitament dels animals domèstics, ja siguin de companyia o de renda, i dels animals salvatges, tant si són de fauna autòctona com de fauna no autòctona.

1.2 L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no s'estén a les activitats de caça i pesca,